

Budapestre vonatkozó újságcikkek



Szerző:

Cím: **Budapest gyermekei elfoglalták a tereket**

Forrás:

Magyarország

Bm

(Hely)

1926. 8. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

425.092.3

Hely

Idő

"1926"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest gyermekei elfoglalták a tereket

— A Magyarország tudósítójától. —

Vidám gyermekkacaj hangzik a Rákóczi-térről... Kíváncsian megyünk közelebb. Száz-százötven gyermek körbefogódzva, labdákkal játszik egy elkerített helyen, mely az egész Rákóczi-teret befogja. A játszótér sarkán Vöröskereszt zászlókat lenget a szél és a gyerekek közt Vöröskereszt-karszalagos ur-asszonyok sűrögnek-forognak. A legtekintélyesebbhez fordulunk: *Konkolics Józsefné*, a Vöröskereszt Rákóczi-téri játszóhelyének felügyelője elmondja, hogy a magyarországi Vöröskereszt a főváros beleegyezésével 17 közteret foglalt le a budapesti gyerekek szórakozására. Ezenkívül az akció érdekében minden játszótérre öt fővárosi ovónót rendelt ki a tanügyi osztály, akik kéthetes játéktanfolyamot hallgattak. Az akció célja a gyermekek rendszeres foglalkoztatása és éber felügyelet mellett való egészséges szórakozta-

tása. Azok az ur-asszonyok, akik erre a humanus feladatra önzetlenül vállalkoztak, a legnagyobb szeretettel foglalkoznak a gyerekekkel, akiknek nagyrésze mezitláb, kopott ruháskában veszi őket körül.

Egy nagy kör közepén *Hegedüs Jolán* játéklevezető, *Hegedüs Loránt* v. pénzügyminiszter leánya játszik a gyerekekkel. Nálunk eddig ismeretlen amerikai labdajátékra tanítja őket. A másik oldalon *Lukács Gitta* versenyfutást rendez. Egy joviális arcú, rokonszenves bácsi már régóta örömmel figyeli a gyerekek vidám játékát, most közelebb lép és csokoládét tűz ki a versenyfutás győztesének. Nagy az ujjongás és nagy az izgalom. Először a fiúk futnak. Valamennyi fiú, körkülönbség nélkül starthoz áll. Izgalmas az indulás, még izgalmasabb a finis. Mikor a célhoz érnek, egyszerre husz hang is kiáltja: „Én vagyok az első, én vagyok az első!”

Lukács Gitta alig tudja a sok jelentkező győztes között közmegelegedésre kiosztani a csokoládét. A lemaradtakat a jólelkű bácsi megvizsgálja, hogy holnap ismét lesz díjkiosztás a versenyfutók közt. A lelkesedés ismét kitör és az egyik kisfiú, a sport iránti szeretetétől fölbuzdulva, azt ajánlja, hogy holnap 30-szor fussák körbe a teret.

Megszólítjuk az egyik fiút, *Nagy Pistit*, aki már a gimnázium II. osztályu tanulója:

— Hogy megy a játék?

— Jól menne, csak sok a srác! — feleli és büszkeséggel vegyes göggel mutat egy körre, ahol 5—6 éves gyerekek játszanak farkasbárányt.

Babisch Ilona és *Farkas Irma* játéklevezető nők most sorbaállítják a gyerekeket. A népszerű *Pedlow* kapitányt várják, aki mára ígérte jövetelét. De rövidesen jó a Vöröskereszt kiküldöttje és sajnálkozva jelenti, hogy a gyermekek barátja akadályozva van ezúttal az eljövételben. Pedig tizenhat kislány magyaros ruháskába öltözött a ma napra, hogy eljárják *Pedlow* bácsi előtt a palotást. Már jön is a cigány. *Konkolicsné* két sorba állítja a kislányokat, a cigány rázendít a „Ritka buzára“ és elkezdődik a palotás. Öröm nézni a nemzetiszínű szallagos kislányokat, amint bájosan lejtik a régi, szép magyar táncot. A tánc után *Hegedüs Jolán* csendre inti a gyerekeket és a kis *Biró Lujza* szavalni kezd. Ájtatos esőndben, lelkesen adja elő az „Erdély üzent“ című irredenta-verset. Megtapcsolják.

A játék hét óráig tart. Bucsuzunk a gyerekektől és a lelkes hölgyektől.

— Tessék megírni, — mondja még végül *Konkolicsné* — hogy több józsefvárosi kávéház tulajdonos ingyen uszonnát ígért a gyerekeknek. Az ígélet eddig csak ígélet maradt. Pedig milyen jó lenne, ha a munkásszülők szegény gyermekeit a játék után egy pohár tejjel is meg tudnánk vendéglélni!